

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A bpesti városházán megint fecsegték az urak*

Forrás: *Népszava*

Bp.

(Hely)

1915 VII. 3

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

" 1915 "

Személy

Helyszám

A budapesti városházán megint fecsegték az urak.

A szerdai közgyűlésen megint az élelmiszerdrágaságról volt szó. Kapunk egy új bizottságot. — A kormány ígért búzát . . . az új termésből. — És marad minden a régiben.

A főváros szerdai közgyűlésére két indítványt és egy interpellációt jelentettek be a közéletmezés kérdésében. Mint az alábbiakból ki fog tűnni, a közgyűlés egyetlen olyan határozatot sem hozott, amely alkalmas volna a türehetetlen élelmiszeruzsora megfékezésére.

Dr. Mittelmann Bernát komolyabban vehető indítványából elfogadták azt, ami semmire nem kötelez és semmit nem változtat a helyzetén.

Dr. Glücksthal Samu azt indítványozta, hogy a közgyűlés tisztagu népelelmezési bizottságot küldjön ki. Ezt is elfogadták. Tehát lesz egy új bizottság, amely ugyanazt fogja cselekedni, mint az eddigiek (hisz ugyanazokat az érdekeket képviseli), de olcsóbb lesz-e a hus, a tojás? és lesz-e tej a proletárgyermek számára?

Folkusházy tanácsnok, a közéletmezési ügyosztály vezetője, megint fecsegett, nagyon sokat fecsegett; kijelentette, hogy már a bajokon gyökeresen segíteni nem lehet (de hát miért nem fogtak hozzá idejében!), továbbá, hogy a termelést fokozni kell (igazán!), és hogy a kormány kilá-

tásba helyezte, hogy ad majd a városnak az új búzából. (Minő nagylelkűség!)

Folkusházy fecsegett, Bárczy polgármester ur beteg és nem volt jelen, mások is fecsegték, hoztak értéktelen határozatokat (tiz hónap óta egyebet sem tesznek!) és mi lesz holnap? mi lesz a jövő héten? a jövő hónapban?... Bizony 20 deka lesz (de bizony talán 30 is!), vályogkenyér lesz, tejet tovább sem fog kapni az a sok ezer nyomorult proletárgyermek, a hus ára esetleg fölmeget tiz koronára, a főváros disznai hiznak és Bécsbe vándorolnak, de itt sem a disznó-hus, sem a zsir nem lesz olcsóbb, az uzsora tovább nő, a munkásnép fölfordulhat éhen, se baj.

De ha az uzsora ellen semmi pozitív dolgot nem művelt is a közgyűlés, a drágulás mellett igenis hozott határozatot, amint ez kiténik a következőkből:

A fővárosi közraktárakat bérlő Leszámitoló és Pénzváltó Bank Rt. azt kérte, hogy a közraktárak kezelési díjait ideiglenesen 20, illetőleg 25 százalékkal fölemelhesse. A

tanács a kérelmet pártolólág terjesztette a közgyűlés elé.

Ez ellen fölszóalt dr. Politzer Gusztáv. Pirul — ugymond —, hogy most, amikor minden téren a drágaság ellen kellene küzdeni, arról kell beszélnie, hogy egy közéletet szolgáló intézmény díjainak fölemelését kéri. A közraktárak a bérlő banknak még a háborús évben is 7.8 %-ot jövedelmeztek és igazán csodálkozni kell, hogy ilyen körülmények között ilyen kérelemmel jön a fővároshoz. Kéri a közgyűlést, hogy az előterjesztést vesse el.

Dr. Vita Emil tanácsos fölvilágosításai után, aki rámutatott arra, hogy az emelés tisztán az alkalmazottak bérjavítására kell, a közgyűlés 67 szóval 39 ellenében a tanács javaslatát elfogadta.

Ime, a derek közgyűlés nagy többséggel a részvényes-érdekek mellett döntött, még pedig hazug érvelés alapján, mert nincs biztosíték arra nézve, hogy a nagyjövedelmű Leszámitoló Bank a harácsolandó bevételi többletet fizetésjavításokra fogja fordítani és mert a fizetésjavításokat a megszokott profitjából is fődözhetné. Hát ilyen a budapesti városháza, ez a budapesti városháza: mindenkor hűséges cselédje a részvényes-érdekeknek . . . Persze, a közraktári díjak emelése közvetett élelmiszerdrágítás.

Jogosult-e, hivatott-e egy ilyen testület arra, hogy az élelmiszerdrágítás ellen küzdjön? Nem hazug fecsegés-e mindaz, amit a városházán a közéletmezésügy körül már hónapok óta végeznek?

Mittelmann indítványa.

Dr. Mittelman Bernát indítványt nyújtott be a közgyűléshez, amelyben azt kéri, hogy a hatóságilag megállapított lisztmennyiség és a lisztkeverés újbóli megállapítására tétessenek meg a szükséges lépések. Kivánta továbbá a kapás és hüvelyes vetemények maximális árának megállapítását s végül a tojás további áremelésének meggátlását. Indítványát megindokolta. Vannak a közéletmezés terén olyan dolgok, amikbe belenyugodni nem lehet. Megérti azt, hogy például a rizs drága, de nem érti, hogy például a bab, amelyből elég terem ebben az országban, miért emelkedett 300%-kal árban. Érti azt is, hogy például a citrom most 20 fillér, de hogy a tojás miért kerül 16 fillérbe minálunk, azt nem tudja fölfogni. Egyáltalában az élelmiszerek terén miért mutatkozik olyan horribilis áremelkedés, amikor például burgonya annyi rothad el, hogy abból két országot el lehetett volna látni, azt józan észszel fölfogni nem lehet. Azt sem tudja, hogy miért nem használják nálunk kenyérpótlónak az árpát, hanem a kukoricát. Ezzel az intézkedéssel egyrészt elvonják az állatok táplálékát, ami természetesen nagy husdrágaságot idéz elő. Azt mondták erre az illetékes tényezők, hogy az árpa sörre kell. Hát a sör fontos akkor, amikor kenyérré van szükség? A legkiáltóbb azonban, hogy nálunk fejenként és havonként 6 kilogramban állapították meg a lisztkészletet, azonban *a vidéki requirálókhoz titkos rendelet ment*, hogy mindenkinek havi 18 kiló kenyérmagot hagyjanak meg, ami 14 kiló lisztnek felel meg. Kérte, hogy indítványát sürgős javaslattétel céljából a tanácsnak adják ki.

Glücksthal indítványa.

Dr. Glücksthal Samu szerint a közéletmezés kérdése kezd akuttá válni. (Kezd! nagyon jó!) Indítványozta, hogy a közgyűlés az élelmezési kérdés állandó és folytonos irányítására *tíz tagból álló közéletmezési bizottságot küldjön ki*, amelybe kerületenként egy-egy tagot küldjenek.

Interpelláció.

Ezután Waigand József interpellált:

Milyen intézkedéseket szándékozik a tanács tenni az immár elviselhetetlen drágaság enyhítésére és a további drágulás meggátlására?

A közönség — ugymond — elismerést érdemel azért a türelemért, amelyet eddig tanúsított. A legmesszebbmenő hatósági ellenőrzést kíván a drágaság megakasztására.

Befejezés.

Mindezekre dr. Folkusházy Lajos tanácsnok „válaszolt”. Sok üres fecsegés. Aki *cselekedni* lett volna köteles, csak fecsegni tud. Ezután ugynevezett vita következett. (Hányadik már ebben az ügyben? Hányadik *meddő* vita?) Végül az történt, amit a bevezetésben említettünk: üres határozatokat hoztak.

Tehát tovább is: éljen az élelmiszeruzsora minden fajtája!